

Mødet den 31. Oktbr. 1918.

---

1. (J. Nr. 91—1918). Indenrigsministeriets Samtykke til, at **10000 Kr. af Købesummen for Ejendommen Matr. Nr. 15 a i Stautrup** maa forblive **indestaaende paa 1. Prioritet.**
Toges til Efterretning.
2. (J. Nr. 22²⁰—1918). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakt med Dansk Galvaniseringsfabrik.**
Toges til Efterretning.
3. (J. Nr. 11²—1918). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakt med Beslagsmed Hansen.**
Toges til Efterretning.
4. (J. Nr. 23¹¹—1918). Beretning om **Understøttelser til Børn af Enker for 1917—18.**
Toges til Efterretning.
5. (J. Nr. 23¹²—1918). **Beretning om Fattigvæsenet for 1917—18.**
Toges til Efterretning.
6. (J. Nr. 479—1918). Bekendtgørelse af 19. Oktober 1918 fra Indenrigsministeriet angaaende **Hugst i Landets Skove og Handel med Brændeeffekter m. v.**

Formanden meddelte, at der i Henhold til nævnte Bekendtgørelse skulde foretages nogle Valg.

Sagen var sendt til Belysningsudvalgets Erklæring, og Taleren bad Udvalgets Formand fremskynde den, saa man til næste Møde kunde foretage Valgene.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 3¹¹—1918). Efterbevilling af **Overskrivelser i Begravelsesvæsenets Regnskab.** — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

8. (J. Nr. 3¹⁰—1918). Efterbevilling af **Overskrivelser i Slagtehusets Regnskab.**

Overgik til 2. Behandling.

9. (J. Nr. 3¹²—1918). Efterbevilling af **Overskrivelser i Vandværkets Regnskab.**

Overgik til 2. Behandling.

10. (J. Nr. 3¹³—1918). Efterbevilling af **Overskrivelser i Regnskabet vedrørende Stadsingeniørens Kontor.**

Overgik til 2. Behandling.

11. (J. Nr. 472—1918). Indstilling fra Fattigudvalget om **Bevilling af 24000 Kr. til Indretning af Optagelseshjem i Christiansgade.** — 2. Behandling.

Formanden havde paa Budgetudvalgets Vegne indstillet, at Udgiften afholdes af Laanet af 1909 under Forbehold af Ministeriets Sanktion.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 99—1918). Andragende fra Arbejdernes Fællesorganisation om **Foranstaltninger i Henhold til Dyrtidsloven af 9. Juli d. A.** — 2. Behandling.

Formanden kunde oplyse, at der siden sidste Møde var ført Forhandlinger mellem Grupperne om denne Sag, og der var nu god Udsigt til at opnaa Enighed. Forhandlingerne var imidlertid ikke endelig afsluttede, hvorfor Sagen maatte udgaa af Dagsordenen.

Udgik af Dagsordenen.

13. (J. Nr. 66—1918). Andragende fra **St. Josephs Hospital om Forhøjelse af Betalingen for Tuberkulosepatienter.**

M o u s t e n erindrede om, at der af og til havde været klaget over Kosten paa Hospitalet. og Klagerne havde maaske undertiden været berettigede. Men man maatte jo i hvert Fald betale saa meget at Patienterne kunde faa det nødvendige. Udvalget indstillede derfor, at Betalingen forhøjes fra 4 Kr. til 5 Kr. pr. Sygedag, foreløbig fra 1. November 1918 til 1. April 1919.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 121—1918). Indstilling fra Sygehusudvalget i Anledning af Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om **militære Patienters Indlæggelse paa Kommunens Hospitaler.**

M o u s t e n mindede om, at der havde været ført Forhandlinger herom mellem Byraadet og Aarhus Garnison, og det var resulteret i følgende Beslutning fra Indenrigsministeriet:

»Efter Modtagelsen af Krigsministeriets Skrivelse af 14. f. M. vedrørende Spørgsmaalet om Betalingen for en fra Aarhus Garnisons Sygehus overflyttet Patients Ophold paa Aarhus Kommnehospital skulde man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet maa holde for, at der for Patienter eller Personale fra et militært Sygehus, der for andre Sygdomme end epidemiske indlægges til Behandling paa et kommunalt Sygehus, indenfor hvis Distrikt vedkommende militære Sygehus er beliggende, saafremt der ikke foreligger anden Aftale, vil være at betale samme Takster som for indenbys Patienter«.

Spørgsmaalet havde stor principiel Betydning, ikke alene for Aarhus. men for alle Garnisonsbyer, idet Staten derved kunde spare Udvidelse af sine

Garnisonshospitaler og lægge Udgifterne over paa Kommunerne. Udvalget indstillede derfor at forelægge Spørgsmaalet for Købstadforeningen med Henstilling om at drøfte det og eventuelt søge Forholdet ændret.

Kjeld Sørensen spurgte, om de Takster, der vedtoges i Marts Maaned, var godkendte af Ministeriet.

Mousten svarede hertil, at det ikke var sket endnu, trods forskellige Henvendelser til Ministeriet.

Formanden kunde oplyse, at naar det var trukket i Langdrag, var Grunden den, at der skulde ske en Afgørelse paa een Gang for de større Hospitaler, og saa var der mange, der skulde spørges.

Kjeld Sørensen fandt det generende, ogsaa for Fattigvæsenet, idet man f. Eks. ikke kunde sende Regninger ud.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 495—1918). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Undervisningen af Sygeplejeeleverne paa Kommnehospitalet.**

Mousten oplyste, at Sygeplejeeleverne fik nogen teoretisk Undervisning, og denne var hidtil besørget af Reservelægerne uden Vederlag. Nu havde Lægeforeningen rettet Henvendelse til Udvalget om at faa Arbejdet honoreret, og Udvalget mente da, at man hellere maatte faa en fast Læge til at overtage Undervisningen i Stedet for de skiftende Reservelæger. Udvalget foreslog hertil Kredslæge Juul, som var villig til at paatage sig Arbejdet for 500 Kr. aarligt.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 2¹²⁶—1918). Andragende om **Dispensa-**

tion fra **Bygningslovens § 21** for Christiansgade Nr. 29.

Anbefaledes.

17. (J. Nr. 2¹²⁸—1918). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens § 19** for Nørregade 18—20.

Anbefaledes.

18. Udenfor Dagsordenen fremsatte

N. J o h. L a u r s e n en Bemærkning angaaende Sygdommen i Skolerne. Der havde været foretaget en Undersøgelse, og det viste sig, at ca. 11 p. Ct. at Skolebørnene var syge, eller med andre Ord gennemsnitlig 3—4 Børn pr. Klasse. Det var ikke noget foruroligende Tal, og tillige havde Sygdommen ikke vist sig særlig ondartet. Blandt Lærerne var der ved en enkelt Skole en Del syge, men ellers var Sundhedstilstanden nogenlunde, selv om der jo stilledes store Krav til Vikarhjælp. Taleren vilde derfor overfor de mange Udtalelser, der var kommet offentlig frem, gerne slaa fast, at Sygdommen i Skolerne ikke kunde kaldes egentlig foruroligende.

B r ø n d u m mente i Modsætning til Laursen, at der blev gjort for lidt mod Sygdommen. Skolerne burde lukkes, og Biografteatre og andre Forlystelser forbydes. Selv om der blev gjort rent og luftet ud, havde man ingen Garanti for, at Smitten hæmmedes. I København var man af den Mening, at der var grebet for sent ind, og Sygdommen havde der udviklet sig til en ondartet Pest. Derfor kunde det ogsaa blive for sent i Aarhus, hvis man ventede med at træffe disse Foranstaltninger, til Sygdommen eventuelt blev foruroligende.

J a k o b J e n s e n fandt ikke, der var nogen Grund til at lukke Skolerne, fordi der var 3—4 Ele-

ver syge i en Klasse. Der maatte være Maade med Indskrænkningerne, og man kunde ikke standse alting, fordi der kom en Sygdom herind.

B r a m m e r oplyste, at man var ikke ganske klar over Sygdommen, men den stod vel nok i Forbindelse med Krigen og dermed følgende uhygiejniske Forhold. Men en Epidemi som denne, der havde bredt sig over det meste af Jorden, lod sig næppe standse. Det bedste Middel var, at man selv traf forskellige personlige Foranstaltninger. Sygdommen var ikke særlig ondartet i Aarhus, og naar Skolerne blev ordentlig rengjorte og udluftede, var der næppe mere Fare ved at lade Børnene gaa der end ved at holde dem hjemme, hvor de alligevel samledes paa Trapperne og i Gaardene. Sundhedsautoriteterne i Aarhus havde vist hidtil gjort tilstrækkeligt.

N. J o h. L a u r s e n syntes ikke man maatte tage det alt for let med at lukke Skolerne. De havde kostet mange Penge, og man skulde saa ogsaa gerne have noget Udbytte af dem. Man kunde vist trygt overlade den Sag til Sundhedsautoriteterne.

V a l d e m a r P e t e r s e n antog, at Laursen havde fremdraget Spørgsmaalet for at stive Stadslægen af overfor den Kritik, der var rejst imod ham i Bladene. Taleren mente ogsaa, at Skolerne burde lukkes, og der var jo saa den Udvej, at man til Gengæld kunde afkorte Ferierne og derved oprette det forsømte. Alle Byer undtagen Aarhus lukkede Skolerne. Ogsaa Biografteatre og lignende Forlystelser burde forbydes.

J a k o b J e n s e n svarede hertil, at saa burde man først og fremmest aflyse Møder o. lign.

F o r m a n d e n troede, at Sundhedsautoriteterne gjorde, hvad de skulde, og Taleren kunde

ikke i Øjeblikket gaa med til at rette en Henvendelse til dem om at træffe videre Foranstaltninger.

N. Joh. Laursen skulde blot tilføje, at Folk selv havde Pligt til at være forsigtige, ellers maatte de tage Skade for Hjemgæld.

Brøndum hævdede, at det var bedre at forebygge end at helbrede. Naar Autoriteterne ikke fandt Anledning til at gribe ind, troede Folk heller ikke, der var nogen Fare.

Valdemar Petersen kunde ikke indse, der var noget i Vejen for, at Byraadet rettede en Henstilling til Sundhedsautoriteterne om at tage Sagen under fornyet Overvejelse.

Simonsen havde den Opfattelse, at det var en meget alvorlig Sag, og Folk burde lære at vise større Forsigtighed. Noget af det farligste var at køre i overfyldte Sporvogne og at gaa i Biograf-teatre.

N. Joh. Laursen fremhævede, at Rengøringen i Skolerne var i høj Grad fuldkommen. Der vaskedes omhyggeligt hver Dag, og der var jævnlig fuldstændig Rengøring.

Mousten skulde hertil blot bemærke, at Aarhus var den eneste By i Landet, hvor der ikke blev foretaget daglig Gulvvask i Skolerne, saa der var ingen Grund til at fremhæve Rengøringen saa stærkt.

